

Jézus a vízen jár

„...de a bárka abban a pillanatban partot ért, éppen ott, ahová tartottak” – igen, a tanítványok odaértek, ahová tartottak. De hová tartott Jézus? „Visszavonult egy hegyre, egészen egyedül” és a „tó másik partja” között találkozunk vele, amint a vízen járt. Elmenekült a nép elől, mert nem volt kellemes számára, ha a csodák miatt lelkesednek érte. De akkor meg miért folyamodott újabb csodás képesség alkalmazásához? Valami nem egészen érthető számomra. Tényleg megtörtént ez az esemény, valóságosan járt a vízen? Azt a távolságot, amit tanítványai bárkával tettek meg, ő sutty, vízen járva? Tényleg hajlandó volt áthágni a fizika törvényszerűségeit? Ezekre a kérdésekre nem tudom a választ. Elmélkedhetnék felette persze egy darabig. De ezt most nem teszem.

Elmélkedni a fölött szeretnék, hogy ha van egy cél, van hozzá odavezető út. Hogyan találhatnánk meg a módot, ahogy eljutunk célunkhoz a kijelölt úton? Mehetünk különféle módokon, különféle járműveken. Felmérhetjük képességeinket, jogosítványainkat, beletekinthetünk pénztárcánkba. Kérhetünk segítséget, vagy mehetünk egyedül. De mindezek csak megfontolást igénylő, eldöntendő kérdések, mert ha nincs meg bennünk a hit, hogy el tudunk jutni, akkor csüccs, csak nem mozdulunk.

Amivel talán leginkább számolnunk kell, és amit a leginkább szemrevételezni kell magunkban, az a hitünk. „Hit nélkül sem alkotni, sem élni nem lehet” – éneklük a Kőműves Kelemen c. rockballadában Bródy János szövegét. Hit kell ahhoz, hogy reggel, mikor kinyitjuk a szemünket, ne csak a pusztá feladatokat, hanem a feladat által kapott ajándékot is meglássuk. Hit kell ahhoz, hogy amikor már nagyon elég, mert hosszú és erőnket meghaladó, tudjuk kinek és miben leszünk hasznára. Hit kell, ha kipróbáltunk minden megoldást és nincs eredmény, bele merjünk kezdeni abba is, aminek a racionalitáson túl van a hatása. Hit a fű növekedése, a nap sütése, az eső kopogása, a szél fuvallata. Hit minden lélegzetvétel, szívdobbanás. És a vízen járás is hit. De vajon ennyi hit honnan lehetséges? Hol fér el bennünk? Ennyi féle hit kell, vagy elegendő egy? És az az egy micsoda? Van-e mértéke, vagy mértékegyisége? Van, akinek több jut belőle, van kinek kevesebb?

„Dúld fel hiedelmeid – a hit legyél te magad.” (Weöres Sándor: Tíz lépcső)

Ha ennek a mondatnak a fényében nézem Jézus vízen járását, minden érthetővé válik. Aki a hit maga, az még vízen is tud járni, hegyeket mozgatni, vagy mustármagból Bokrot növeszteni!!

Csizovszki Zsóka, Ágfalva